

[Ole Bernt Henriksen]

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om det måske nu alligevel ikke var fornuftigt, at vi – det kunne vi eventuelt gøre i miljøudvalget – overvejede, om vi kunne gennemføre nogle ændringer i planlovgivningen, eventuelt forbundet med nogle påbud, nogle frister o.lign. Kunne ministeren ikke svare imødekomende på – vi plejer at kunne finde ud af tingene – om vi skulle sætte os ned og gøre det i denne sag? Magistratens afdeling i Århus har over for mig oplyst, at bare 1 år er ødelæggende for en mængde initiativer, som vi mægtig gerne ville have igennem, og som jeg for øvrigt ved at boligministeren, der nu er til stede her, også gerne ville have igennem. Skulle vi nu ikke være fornuftige for en gangs skyld?

**Miljøministeren (Erik Holst):**

Hvis det er et udtryk for spørgerens opfattelse af, hvad der må gælde for spørgeren, vil jeg sige: jeg synes, det er rimeligt, at man er fornuftig fra begge sider. Hvis Jyllands-Postens 2-3 år er normalt gældende for, hvorledes man vurderer situationen fra Jyllands-Postens side, og virkeligheden er 1 år, kan jeg jo sådan set bruge det samme forholdstal for andre områder. Det tager altså ulige lang tid de forskellige steder, og jeg er meget opmærksom på, at det ikke må stille sig hindrende i vejen hverken for beskæftigelsen eller for borgernes tillid til, at de virkelig bliver hørt. Der er borgere, der reagerer meget hurtigt på en henvendelse, og der er altså borgere, der reagerer noget langsommere.

Men hvis der er behov for i administrationen at erindre om, at reglerne bør bruges på en sådan måde, at man hurtigst muligt får iværksat de projekter, der måtte være tale om, vil jeg da gerne tage det under overvejelse. Men jeg ville være ked af det, hvis jeg skulle kvitte en del af de høringsbestemmelser, der nu er, og den mulighed, der er for at inddrage borgerne i beslutningerne. Det er jo det, folketinget har ønsket med kommuneplanloven, men vel ikke, at det skulle tage fantastisk lang tid at gøre det.

**Ole Bernt Henriksen (KF):**

Jeg takker for svaret og vil gøre den bemærkning, at jeg synes, denne lovgivning nu har kørt så tilpas længe, at man også må

kunne kræve, at borgerne handler hurtigt, reagerer hurtigt. Det var bl.a. noget af det, jeg synes vi kunne drøfte i miljøudvalget, og det glæder jeg mig så til.

**Waldorff (VS):**

Jeg synes selvfølgelig, det er fint, at dette spørgsmål bliver stillet, fordi det jo bekræfter, at det er selve planlægningslovene, som er årsagen til, at det ofte kan tage et stykke tid at udarbejde en lokalplan, og hensigten er jo netop, at man i modsætning til tidligere skal kunne inddrage beboerne i et område i den planlægning, der foregår.

Alle kan være enige om, at man ikke skal forhindre arbejdspladser og beskæftigelse ved, at lokalplanarbejdet tager for lang tid, men en af de væsentlige årsager til, at der mange gange går lang tid med lokalplanerne, er jo, at de enkelte kommuner ikke ønsker at overholde generelle retningslinjer for planlægning.

Jeg tænker specielt på sådan en ting som, at bebyggelsesprocenter i København meget ofte ikke overholdes, og jeg vil spørge miljøministeren, om han mener, det er rigtigt at stille København i udsigt, at man vil lempe på bebyggelsesprocenterne i en sådan situation.

**Miljøministeren (Erik Holst):**

Jeg kan sige til hr. Ole Bernt Henriksen, at jeg altid er glad for at få lejlighed til at vende og dreje de erfaringer, vi får både i udvalg og i ministeriet, i miljø- og planlægningsudvalget, for uden en gensidig vurdering af tingene dér kan vi næsten ikke komme videre.

Til hr. Waldorff: det tager altid tid, når befolkningen, beboerne, skal inddrages i en beslutning, men folketinget har jo fundet det rigtigt at sørge for, at folk bliver inddraget i beslutningerne, og jeg er meget indstillet på selvfølgelig at administrere loven således, som den er givet, fordi jeg synes, det er den rigtige måde at gøre det på.

Så sagde hr. Waldorff, at jeg skulle have stillet København i udsigt, at man kunne lempe på bebyggelsesprocenterne. Nu er det normalt 2 tal, der går igen: dels de 110 pct., der står i selve loven, dels de ca. 150 pct., som ministeren altid kan dispensere til uden videre. Det, jeg har sagt, er, at hvis det ene